

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Kapitel 12, predikan av Micael Nilsson, hållen i Korskyrkan söndagen den 25 augusti 2013.

Matt 12:1-8: "Vid samma tid tog Jesus vägen genom sädesfälten på sabbaten. Hans lärjungar blev hungriga och började rycka av ax och äta. Fariseerna såg det och sade till honom: "Se, dina lärjungar gör sådant som inte är tillåtet på sabbaten." Han svarade: "Har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga? Han gick in i Guds hus, och de åt upp skådebröden, som varken han eller hans män hade lov att äta, utan bara prästerna. Eller har ni inte läst i lagen att prästerna i templet på sabbaten bryter mot sabbaten utan att bli skyldiga till något brott? Men jag säger er: här finns det som är större än templet. Om ni förstod vad som menas med Barmhärtighet vill jag se och inte offer, så skulle ni inte döma oskyldiga. Ty Människosonen är herre över sabbaten."

"Vid samma tid tog Jesus vägen genom sädesfälten..." Matteus målar en bild i mitt inre. Jag ser Jesus gå genom mogna sädesfält, och tänker att han går där än, att han går där genom världens alla länder, genom folkmassor, genom städer och bygder, och ser alla de människor som är redo att skördas för hans rike.

Med orden "vid samma tid..." vill Matteus att vi ska titta i backspegeln. Gör vi då det så kommer vi till det föregående kapitlets avslutning där Jesus säger, Matt 11:28-30": "Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt."

Med andra ord, Jesus har talat den vila han vill och kan ge. Intressant då att dessa ord om vila genast triggat igång en debatt om vilodagen. För dessa fariséer sökte sin vila genom att omge den så kallade "vilodagen" med väldigt många regler och förordningar. Skulle man verkligen få vila fick man enligt dem jobba hårt på att följa alla sabbatens ordningar. Det är religion. Om du håller alla föreskrifter så får du kanske ro en dag. Fast det kommer alltid att vara en återvändsgränd, för när kan du med säkerhet veta att du gjort nog och att du duger?

Vad gör då lärjungarna? För lade du märke till det? Det är lärjungarna som anklagas. Naturligtvis vill man åt Jesus, men anklagelsen riktas mot dem. Och han försvarar dem. Är inte det en underbar upptäckt? Johannes skriver om Jesus, 1 Joh 2:1: "...om någon syndar, har vi en som för vår talan..."

Hur som helst, det lärjungarna gör när de äter lite ax från åkern är tillåtet, enligt 5 Mos 23:25: "När du kommer in på någon annans sädesfält får du rycka av ax med handen, men du får inte gå med skära på hans fält." Fast fariséerna menar att detta var ett skördearbete, och att de därför bröt mot lagen. Men de bröt inte mot lagen. De bröt bara mot fariséernas tolkning av lagen.

Det finns en hel del vi skulle kunna kommentera här, men låt oss nöja oss med att få med det viktigaste, nämligen detta: "Människosonen är herre över sabbaten."

Detta är ett oerhört anspråk. Så kan bara Guds son säga. Vore Jesus något annat så vore han med detta en hädare, eftersom bara Gud kan vara herre över sabbaten. Detta skruvar upp stämningläget betydligt.

Vers 9-14: "Sedan gick han därifrån och kom till deras synagoga. Där fanns en man med en förtvinad hand. De frågade Jesus: "Är det tillåtet att bota på sabbaten?" De ville ha något att anklaga honom för. Han svarade: "Om någon av er har ett får och det faller ner i en grop på sabbaten, griper han då inte tag i det och drar upp det? Hur mycket mer värd än ett får är inte en människa. Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbaten." Sedan sade han till mannen: "Håll fram din hand." Han höll fram den, och den blev lika frisk som den andra. Fariseerna gick då ut och överlade om hur de skulle röja Jesus ur vägen."

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Så vet vi då varför dessa samtal äger rum. Dessa fariséer söker en blotta i Jesu försvar. De vill ha något att anklaga honom för. Jesus påpekar att deras resonemang är orimligt. De har ju förbarmade med ett djur, vilken dag som helst. Skulle då inte Guds son bry sig om människors lidande för att det var sabbat? För Jesus är det inte en fråga. Han botar mannen med en förtvinnad hand. Fast då läser vi dessa konstiga ord: "Fariséerna gick då ut och överlade om hur de skulle röja Jesus ur vägen."

Vers 16-21: "Jesus fick veta det och drog sig undan därifrån. Många följde med honom och han botade alla och förbjöd dem strängt att avslöja vem han var, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: Detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken. Han skall inte träta och ropa, och ingen skall höra hans röst på gatorna. Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den rykande veken, utan han skall en dag föra rätten till seger. Och hans namn skall ge folken hopp."

Jesu försvarar sig, med kraft i detta kapitel. Men han kunde också dra sig undan ibland. För man måste inte ta alla strider. Man måste inte föra alla debatter. Man måste inte besvara alla anklagelser. Ibland ska man bara gå därifrån, för att det finns viktigare saker än ändlösa diskussioner. Och vad som var viktigare för Jesus får vi veta i dessa ord: "Många följde med honom och han botade alla." Så ibland ska man alltså lämna debatten och bara göra det man ska, nämligen betjäna de människor som längtar efter Gud, och låta det bli svar på tal.

Vers 22-30: "Sedan förde man till honom en besatt som var blind och stum. Och han botade honom, så att den stumme kunde tala och se. Och allt folket slogs av häpnad och sade: "Är han kanske Davids son?" När fariseerna hörde det, sade de: "Det måste vara med demonernas furste Beelsebul som den mannen driver ut demonerna." Men han visste vad de tänkte och sade till dem: "Varje rike som är splittrat blir ödelagt, och en stad eller en familj som är splittrad kan inte bestå. Och om Satan driver ut Satan, splittras han. Hur skall hans rike då kunna bestå? Om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds ande jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. Hur skall någon kunna gå in och plundra en stark man på vad han äger om han inte först binder honom? Sedan kan han plundra hans hus. Den som inte är med mig är mot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar."

Nu kommer någon med en djupt plågad människa fram till Jesus. Bibeln använder starka ord som "besatt", "stum", "blind". För Jesu samtid betydde kombinationen av dessa ord att den mannen är ett fullkomligt hopplöst fall. Men Jesus befriar mannen och vi läser "allt folket slogs av häpnad och sade: 'Är han kanske Davids son?'" Så nu gör alltså Jesus något som får människor att börja ställa nya frågor: - Är han kanske Messias? Detta är ett känsligt läge, ett slags väckelsens förstadium som visar sig i att människor börjar ställa frågor. De är inte framme vid en upptäckt än, och ännu mindre vid en bekännelse, men de har börjat ställa bra frågor. Fast då läser vi: " När fariseerna hörde det, sade de: 'Det måste vara med demonernas furste Beelsebul som den mannen driver ut demonerna.'" Som frostnatten dödar de första knopparna vill dessa fariséer döda denna nya aning, detta försiktiga sökande och säger att Jesus har befriat mannen med satans hjälp. Fast ondskan aldrig gör något sådant. Och nu, nu måste Jesus tala allvar.

Vers 31-37: "Därför säger jag er: all synd och hädelse skall människorna få förlåtelse för, men hädelse mot Anden skall inte förlätas. Den som säger något mot Människosonen skall få förlåtelse, men den som säger något mot den heliga anden får inte förlåtelse, varken i denna världen eller i den kommande. Antingen får ni säga att trädet är bra och frukten bra, eller att trädet är dåligt och frukten dålig; på frukten känner man trädet. Huggormsyngel, hur skulle ni kunna säga något gott,

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

ni som är onda? Munnen säger vad hjärtat är fullt av. En god människa tar fram det som är gott ur sitt goda förråd, och en ond människa tar fram det som är ont ur sitt onda förråd. Men jag säger er att varje onyttigt ord som människorna yttrar skall de få svara för på domens dag. Efter dina ord skall du frias, och efter dina ord skall du fällas."

Här borde vi stanna upp en stund. Om Jesus säger att det finns en enda synd som aldrig kan förlåtas borde vi se till att vi förstår vad han talar om?

Som vanligt måste man se på sammanhanget för att förstå texten. "Den som säger något mot Människosonen skall få förlåtelse, men den som säger något mot den heliga anden får inte förlåtelse..." Jesus talar om sig själv som "människosonen". Han är Guds son, men det har ännu inte uppenbarats. Paulus skriver i Fil 2 att Jesus under sin tid på jorden "avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss." Så här står han nu, Guds son, mitt ibland dem, som en ödmjuk man. Om man då inte förstod vem han var och tog avstånd från honom skulle det finnas förlåtelse för det. Men när den helige Ande uppenbarar Gud, så tydligt att en besatt man får friheten, människovärdigheten och livet tillbaka, men man då vänder sig mot Gud och säger att det han gör är ett onskans verk så går man över alla gränser.

Nu måste vi förstå vad den helige Ande gör och varför detta är så känsligt. Jesus säger i Joh 16:14: "Han skall förhärliga mig..." Och så här måste detta förstås. När den helige Ande visar dig Jesus, och du då vänder dig bort från det så vänder du dig också bort från frälsningen. Och eftersom det inte finns någon annan som kan förlåta dig så blir du då ensam kvar med din oförlåtna synd. Detta handlar om att aktivt ta avstånd när Gud visar sin kärlek och makt. Och då kan man till slut döda all sin längtan så att man inte längre vill komma till Gud. Och jag tror att det är det Jesus säger här. Jag tror att han säger till fariséerna att de kan få förlåtelse för allt det sagt mot honom, men om Gud visar sin kärlek och man då förvrider allt så att man t.o.m. kallar detta för ett onskans verk och fortsätter att vända sig bort från Gud, så kan man till slut inte ens längre längta efter Gud. Så denna synd kan inte bli förlåten eftersom den som vänt sig bort från Gud, helt och slutligt, inte längre vill bli förlåten. Men det betyder också att du som vill bli förlåten kan få bli det.

Vers 38-42: "Sedan sade några skriftlärdar och fariseer till honom: "Mästare, vi vill se dig göra ett tecken." Han svarade: "Detta onda och trolösa släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jona-tecknet. Ty liksom profeten Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter. Folk från Nineve skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty de omvände sig vid Jonas förkunnelse, men här finns något som är förmer än Jona. Söderns drottning skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty hon kom från jordens yttersta gräns för att lyssna till Salomos vishet, men här finns något som är förmer än Salomo."

Detta är magstarkt, inte sant? – Ge oss ett tecken, så ska vi tro. Är det vad de säger? Fast Jesus har just gett dem, inte ett men två tecken. Han har helat en man med förtvinad hand. Då ville de döda honom. Så befriade han en annan från andligt förtryck. Då sa de att han samarbetade med den onde. Men nu... om bara Jesus gör ännu ett under så ska de tydligen börja tro på honom. Men Jesus vill inte leka den leken. Det tecken jag ska ge er är Jona tecken, säger han, med en referens till sin död och uppståndelse. Detta under ska till slut säga sitt om vem jag är. Det får räcka för er.

Vers 43-45: "När den orena anden lämnar en människa, vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på men hittar ingen. Då säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade. När den så kommer och finner det ledigt och städat och snyggt, går den bort och hämtar sju andar till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början. Så skall det också gå för detta onda släkte."

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Detta kan läsas för sig, som en anvisning för hur vi hjälper människor att behålla sin frihet, men orden om att "Så skall det gå för detta onda släkte", visar att Jesus vill säga något mer med detta. Han har just befriat en man. Detta är vad Jesus kan och vill. Han kan förvandla liv och ge de hopplösa hopp. Han kan göra sådant du inte ens drömmer om. När han nu kom till Israel så erbjöds folket detta, och några tog emot. Jesu närvaro var en nådestid för folket. Men längre fram skulle ondskan återvända, vilket också skedde år 70 när katastrofen slog till och Titus armé förstörde Jerusalem och templet. Det är vad jag tror att Jesus profeterar om. Men orden är också riktade till oss, på ett mycket personligt plan. Så här lyder Svenska Folkbibeln's översättning, när Jesus talar om den onda andens återkomst, v.44: "Då säger han: Jag vill vända tillbaka till mitt hus, som jag lämnade. När han då kommer och finner det tomt och städat och pyntat går han bort och tar med sig sju andra andar, värre än han själv, och de går in och bor där." Hörde du? Det räcker inte om våra liv är städade och pyntade, om de ändå är tomma. Det är farligt att leva tomt, hur städat det än ser ut. Tomheten öppnar dörren mot ondska och elände, så när Gud befriat dig måste Gud också få fylla dig.

Så avslutas kapitlet. vers 46-50: **"Medan han ännu talade till folket, kom hans mor och hans bröder. De stod utanför och ville tala med honom, och någon sade till honom: "Din mor och dina bröder står där ute och vill tala med dig." Han svarade honom: "Vem är min mor, och vilka är mina bröder?" Och han visade med handen på sina lärjungar och sade: "Det här är min mor och mina bröder. Den som gör min himmelske faders vilja är min bror och syster och mor."**

Familjen kommer på besök. Varför? Förmodligen för att försöka få Jesus att tona ner sitt budskap lite. Fast då vänder Jesus på allt, en gång till. Han tar inte avstånd till sin familj, men han öppnar upp den, och innesluter oss alla. Och så avslutas detta konfliktfyllda kapitel med ett underbart budskap. Vi är Jesu familj. Han ser på dig med samma ömhet som han såg på sin egen mamma eller pappa. Du står honom lika nära som hans fysiska bröder. Han ser på dig med samma värme som en storebror ser på sin lilla syster eller sin lillebror. Och han säger till alla, ja t.o.m. till dessa fariséer som jagar förgäves efter friden och som är så arga i sitt inre. - Kom in i familjen.

Jag vill avsluta min predikan med att uppmärksamma dig på ett uttryck som kommer igen i det här kapitlet. "Här finns något större..." "... här finns något som är förmer än Jona...", "... här finns något som är förmer än Salomo..." Eller i vers 6: "...här finns det som är större än templet." Vad är detta som är större än det heliga templet, än bibeln's profeter eller Israels visaste kung? Jesus svarar i vers 28: "...om det är med Guds ande jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er."

- Guds rike har nått er. Det är större än allt detta andra. Ja, tänk om vi kunde förstå hur stort det är, och vad detta betyder för oss, just nu. Och då är jag tillbaka till mannen med den förtvinade handen. För tänk om vi skulle göra som han. Hans hand var förtvinad. Han kunde inte greppa Guds rike, men han kunde sträcka sig efter det. Så tänk om vi just nu också skulle sträcka ut vår hand, och sträcka oss mot Guds rike, i en bön om att våra liv inte skulle vara städade men tomma, utan fyllda av Gud.